

III.

Meneniu Agrippa. Tribunū plebei. Coriolanu.

După scădere regilor, patricii la început să voriră pre plebei prin restabilirea constituției lui Serviu Tulliu, prin legile valeriane și prin alte măsuri; înse după ce încetă temerea de Tarquinii, și după ce trecu resbellul etrusc, începură plebeii să se apere, dictatura se introduce spre intrarea lor; cu toate că ei forma puterea principale a armatei, lor nu le făcea parte din pământul câștigat de la străini; ei serăciră prin repetările resbelor devastătorie, și se încărcă cu grelle detorii la paricii cei avuți. Prin legile cele aspre contra detorilor se redusseră la miseriă. Celui ce împemnora avereia să pentru o sumă împrumutată se numia nessu (nexus, legat) cu detorii, decă nu putea se respondă împrumutul pînă la unu terminu defiptu, se dă în mâinile creditorului (addictus), și perdea dreptul de cetățianu (capite diminutus). Plebeii interesați prin unu militariu vechi scăpatu din prinsoreea creditorului, cerură desființarea detorilor, și recusară servitul militariu; cu toate acestea de două ori se înduplică prin promisiuni din partea magistraților să luă armele, și după ce bătura pre Sabin, pre Volsci și pre Aequi, se întorseră la casă invingători. Înse senatul nu și împlini promisiunile, atunci plebeii se rezolseră să părăsească cetatea, și suptă conducerea lui Sicinu se retraseră preste rîului Aniene la muntele Sacru, în ținutul Crustumeriului. Această faptă rezolută din partea plebeilor produse o confuziune înfricosătoare în Roma. Senatorii se consultară și trimiseră deces deputați ca se înduplăce pre plebeii să se întorcă înapoi. Meneniu Agrippa încercă să-i convingă prin assemînarea statului cu corpul omeneșc, care pere decă nu voră conlucră toate membrele. Dară-